

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/64/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

77/2011. (III. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. február 7-én előterjesztett **panaszát** a 2011. március 30-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, illetve a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. február 7-én levélben fordult a Testülethez, amelyben a következőket adta elő.

A folyamatban lévő eljárás előzményeként leírja, hogy összetűzésbe keveredett két szomszédjával, amelynek során az egyik szomszéd sérüléseket is szenvedett, majd a másik szomszéd a panaszost megfenyegette. A fenyegetések kapcsán elhangzott, hogy a szomszéd jó viszonyban van a helyi rendőrökkel, ezért a panaszos úgysem fogja tudni bizonyítani az igazát. A panaszos jelen beadványban utal rá, hogy ebben a szomszédjának igaza lett.

Amikor ugyanis az összetűzést követően a panaszos bement a rendőrségre feljelentést tenni, és a parancsnokkal sikerült beszélnie, a rendőr szóvá tette, hogy ha a szomszédok támadták és fenyegették meg a panaszost, különös, hogy előbbiek közül szenvedett az egyik sérüléseket. Majd pedig amikor a panaszos jelezte, hogy a szomszédai vádjai szerint annyi a bűne, hogy

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

román állampolgár, a rendőr megkérdezte tőle, hogy ez igaz-e, és amikor a panaszos úgy reagált, hogy ez feljogosította-e bármire a rá támadó szomszédokat, a rendőr volt az, aki zokon vette a megjegyzést.

A panaszos arra is kitért, hogy a szomszéd a parancsnokkal fennálló kapcsolatára hivatkozva fenyegetőzött, mire a rendőr közölte, hogy valóban volt nála a szomszéd panaszkodni a történetek miatt. Ezek után a panaszosnak csak gondjai voltak a rendőrökkel, valamennyien ellenségesen viselkedtek vele. Amikor megjelentek a házában, megfenyegették, majd még aznap délután újra megjelentek nála, és bocsánatot kértek. A panaszos ezt annak tudja be, hogy a parancsnokuk bizonyára kioktatta őket, a rendőri eljárás során szerzett negatív tapasztalatait pedig azzal magyarázza, hogy a szomszédai és a rendőrök mind ismerik egymást, hiszen egy településről valók.

A büntetőeljárás keretében sor került a panaszos és a felesége kihallgatására is, amely kapcsán a panaszos sérelmezi, hogy a rendőrök nem megfelelően rögzítették elmondásukat a jegyzőkönyvben. Majd amikor a panaszos jelezte, hogy a jegyzőkönyvet ilyen formában nem írja alá, illetve másolatot is szeretne kapni, az eljáró rendőr „felugrott és kirohant” az irodából, majd egy másik rendőr érkezett meg, és ő fejezte be a jegyzőkönyv rögzítését.

A panaszos azt is szóvá tette a rendőröknek, hogy azért nem tudott a szomszédokkal történt összetűzésről feljelentést tenni, mert a rendőrök arra hivatkoztak, hogy nincs előadó, és végül eltelt egy hónap, amikor is azt mondták neki, hogy elég, ha a sértett tesz feljelentést, az eljárásban ügyis meghallgatják a panaszost is.

Beszámol arról is a panaszos, hogy az eljárás során a vallomástételt azért tagadta meg, mert azzal ijesztgették, hogy ha „nem úgy teszi meg, ahogy kell”, eljárás indulhat ellene rágalmozás vagy becsületsértés miatt.

A továbbiakban a panaszos részletesen beszámol arról, hogy viszonya a szomszédokkal hogyan romlott meg, és a szomszéd milyen cselekményeket követett el ellene. Ezek miatt feljelentést is kívánt tenni a rendőrségen, ám a válasz csak annyi volt, hogy „mik vannak!”, és azt a tanácsot kapta a parancsnoktól, hogy próbáljanak meg egymás mellett élni, vagy a panaszos költözzön el. Segítséget kért a panaszos a helyi jegyzőtől is, azonban nem kapott ott sem. A rossz viszony miatti izgalom következtében végül a panaszos szívinfarktust kapott, majd amikor abból felgyógyult, miután a szomszédal a helyzet továbbra sem rendeződött, hamarosan újra kórházba került. Mindez másfél évvel korábban történt.

A beadvány utóiratában a panaszos rögzíti, hogy tanúvallomásából kitűnik: a szomszédokkal való összetűzésnek – amelynek során az egyik szomszéd megsérült, és az ügyben eljárás is indult – nem volt szemtanúja. A panaszos azért, hogy ez a körülmény tisztázódjon, kérte az érintettek idézését az eljáró rendőrtől, aki azonban a kérést nem teljesítette. Megjegyzi továbbá, hogy problémáit a polgármesternek is jelezte, aki ígéretet tett, hogy jelzi a dolgot a rendőrpáncsnoknak.

A panaszos úgy véli, mindezek az események azért alakultak így, mert ő idegen a településen, míg a helyiek kötődnek egymáshoz.

2) A panaszbeadványban írtak ismeretében a Testület panaszának kiegészítésére hívta fel a panaszost, aki kérdésekre válaszolva, 2011. március 7-én postára adott levelében a következőket adta elő.

A szomszédaival folytatott vita 2010. szeptember 19-én 19-20 óra körüli időben zajlott le (a panaszos beadványában 2011-et ír, de az elírás nyilvánvaló). Ezt követően néhány nappal, szeptember 21-én 11 óra körüli időben jelent meg a rendőrkapitányságon, ahol a rendőrkapitánnyal folytatott beszélgetést. Ugyanezen a napon, korábban, 8 óra 30 perc körül jelentek meg a panaszos házában a rendőrök, és viselkedtek vele – álláspontja szerint – ellenségesen.

II.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. §-a értelmében továbbá a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

1) A konkrét esetben a panaszos beadványa alapján egyértelműen megállapítható, hogy sérelmeinek túlnyomó része egy folyamatban lévő büntetőeljárással függ össze. Mivel a büntetőeljárásban közreműködő hatóságok tevékenységét nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény szabályozza, ezen magatartásokat a fent utalt hatásköri szabályok alapján a Testületnek nincs lehetősége megítélni. A panasz ezen részének kivizsgálását tehát – vagyis arra, hogy a panaszos és felesége kihallgatása során a rendőrök a jegyzőkönyvet milyen tartalommal rögzítették, hogy a panaszos nem tudott a szomszédokkal történt összetűzésről feljelentést tenni, és hogy a rendőrség a panaszos kérését meghatározott személyek idézése kapcsán nem teljesítette – a Testület hatáskör hiányában nem végezhetette el.

2) A panasznak azon részei vonatkozásában pedig, amelyek a panaszos házában történt rendőri intézkedésekről, illetve a rendőrségen nyújtott tájékoztatásról tesznek említést, a következők rögzítése szükséges.

Az említett eseményekre 2010. szeptember 19-én, illetve 21-én került sor. Ez azt jelenti, hogy a sérelmezett intézkedéssel összefüggő panasz előterjesztésére biztosított törvényi határidő 2010. szeptember 29-én letelt. A Testületnek címzett panaszbeadványt a panaszos ugyanakkor több hónappal a panasztételi határidő lejárta után, 2011. február 7-én terjesztette elő. Ez alapján megállapítható, hogy a panaszbeadvány elkésett.

A Testület a fentiekre figyelemmel – mivel a panasz elbírálására részben nincs hatásköre, részben pedig a beadvány elkésettnek tekinthető – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2011. március 30.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET